

การเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรม ต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน ของประชาชน กรุงเทพมหานครและปริมณฑล

Media Exposure, Awareness, Knowledge, Attitude, and Behavior on Global Warming of Residents in Bangkok Metropolitan Region

วิมลพรพรรณ อาราภาเวท

ฉันทนา ปาปัดดา

คณะเทคโนโลยีสื่อสารมวลชน

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร

E-mail: chantana.p@mutp.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมที่มีต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน และศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยการเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก ความรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชาชนกรุงเทพมหานครและปริมณฑล กลุ่มตัวอย่างคือประชาชนที่อาศัยอยู่ในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล จำนวน 1,200 คน ผลการวิจัยพบว่า ประชาชนมีพฤติกรรม การเป็นรับข่าวสารอยู่ในระดับปานกลาง และความตระหนัก ทัศนคติ และพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อนอยู่ในระดับมาก เพศ อาชีพ และลักษณะที่พักอาศัย ต่างกันมีความถี่การเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 เพศ การศึกษา และอาชีพ ต่างกันมีความตระหนัก ที่ระดับนัยสำคัญ .05 อายุ การศึกษา อาชีพ รายได้ และลักษณะที่พักอาศัยต่างกันมีความรู้แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 เพศ อาชีพ การศึกษา อาชีพ รายได้ และลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน มีทัศนคติแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ .05 การเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก และทัศนคติของประชาชนที่อาศัยกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน ที่ระดับนัยสำคัญ .05

คำสำคัญ : การเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก ความรู้ ทัศนคติ พฤติกรรม และสภาวะโลกร้อน

ABSTRACT

This research aimed to investigate media exposure, awareness, knowledge, attitude, and behavior towards global warming and to study correlations among those factors that varied Bangkok metropolitan's media exposure, perception, knowledge, and attitude with the behavior on global warming. The 1,200 residents were residents in Bangkok Metropolitan Region. The study found the following results: The media exposure behavior concerning global warming was, in general, rated in medium level. Awareness, attitude, and behavior against global warming were generally in high level. The hypothesis testing showed that different gender, career, and housing varied the frequency of media exposure on global warming at statistical significance .05. Different gender, education background, and career varied awareness on global warming at statistical significance .05. Different ages, education background, income, and housing varied knowledge on global warming at statistical significance .05. Different gender, age, education background, career, income, and housing varied attitude towards global warming at statistical .05. Different education background, career, and housing varied behavior against global warming at statistical significance .05. The exposure to media, awareness, and attitude of Bangkok metropolitan residents about global warming had positive correlation to behavior at statistical significance .05.

KEYWORDS : Media exposure, Awareness, Attitude, Knowledge, Behavior, Global warming

บทนำ

ปัจจุบันทุกประเทศทั่วโลกให้ความสำคัญกับเรื่องภาวะโลกร้อน หรือ Global Warming กันมากขึ้น แดย์มีหลายคนที่ยังไม่เข้าใจหรือสงสัยว่าภาวะโลกร้อนคืออะไร และมีผลต่อมนุษย์อย่างไรบ้าง อาจกล่าวได้ว่าภาวะโลกร้อน เป็นผลพวงที่เกิดขึ้นมาจากการพัฒนาเทคโนโลยีต่างๆ มากมาย หมายถึง ภาวะที่อุณหภูมิโดยเฉลี่ยของโลกสูงขึ้น ซึ่งเป็นสาเหตุที่ทำให้อุณหภูมิอากาศเปลี่ยนแปลง (Climate Change) รวมถึงนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงของปริมาณฝน ระดับน้ำทะเล นอกจากนี้ยังมีผลกระทบอย่างกว้างขวาง ต่อพืช สัตว์ และมนุษย์ การที่อุณหภูมิเฉลี่ยของโลกเพิ่มขึ้น นี้เป็นผลมาจากการเรือนกระจกหรือปรากฏการณ์เรือนกระจก หรือ Greenhouse Effect คือ การที่ขึ้นบรรยายของโลก กระทำด้วยเสมอในกระจากที่ยอมให้รังสีคลื่นสั้นจากดวงอาทิตย์ ผ่านห้องครัวมายังผิวโลกได้ แต่จะคัดกันรังสีคลื่นยาว ที่โลกพยายามก่อไปไม่ให้หลุดออกนอกบรรยาย ทำให้โลก ไม่เย็นจัดในเวลาลงดิน บรรยายจะเปรียบเสมือนผ้าห่ม ผืนใหญ่ที่คลุมโลกไว้ สาเหตุการเกิดปรากฏการณ์เรือนกระจก

มีสาเหตุจากการที่มนุษย์ ได้เพิ่มปริมาณก๊าซcarbon dioxide และก๊าซอื่นๆ ที่มีคุณสมบัติ ดักจับความร้อน ออกไปยังบรรยายของโลก ก๊าซเหล่านี้จะรวมตัวกัน จนกลายเป็นผ้าห่มหนาๆ ดักจับความร้อนของดวงอาทิตย์ รวมทั้งการตัดไม้ทำลายป่าทำให้กลไกในการดึงเอาก๊าซ carbon dioxide ออกไปจากรอบบรรยาย ถูกลดลง ประสิทธิภาพลงนั้นมีสาเหตุมาจากการปล่อยก๊าซพิษต่างๆ จากโรงงานอุตสาหกรรม รวมทั้งผลที่เกิดมาจากการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ทำให้แสงอาทิตย์ส่องทะลุผ่านขั้นบรรยายมาสู่พื้นโลกได้มากขึ้น ก๊าซและสารที่มีผลกระทบต่อภาวะโลกร้อน มีทั้งหมด 6 ชนิด ได้แก่ ไอน้ำ (H_2O) ก๊าซcarbon dioxide (CO_2) ก๊าซมีเทน (CH_4) ก๊าซในตู้เย็น (N_2O) สารประกอบคลอร์ฟลูออโรคาร์บอน (CFC) และไอโอดีน (O_3)

สำหรับผลกระทบที่เกิดขึ้นจากการโลกร้อนที่มีต่อประเทศไทย คือ 1) ระดับน้ำทะเลขึ้นสูง 2) ผลกระทบต่อระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ 3) ผลกระทบต่อการเกษตรและแหล่งน้ำ 4) เหตุการณ์สภาพอากาศรุนแรง

ผลกระทบด้านสุขภาพ และ 5) ผลกระทบทางสังคมและเศรษฐกิจ นอกจากนี้ผลกระทบจากสภาวะโลกร้อนที่เกิดขึ้นบนโลกนี้ และป่วยเป็นรูปธรรมอย่างเห็นได้ชัด เริ่มตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ได้มีเหตุการณ์ต่างๆ ที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติภาวะโลกร้อนหลายเหตุการณ์ ไม่ว่าจะเป็นภัยแล้ง น้ำท่วม ทิมະตักหนักกว่าปกติ แผ่นดินไหวด้วย และแผ่นดินไหวเมื่อต้นเดือนมกราคม 2553 ได้เกิดเหตุการณ์แผ่นดินไหวที่ร้ายแรงที่สุดที่เคย วัดแรงสั่นสะเทือนได้ 7.3 ริกเตอร์ ในวันที่ 17 มกราคม 2553 ทิมະตักล่มอ่อนไหวไป เป็นน้ำแข็ง รุนแรงสุดในรอบ 30 ปี ผิวน้ำน้ำทะเลในอ่าวโน้นให้ทางภาคเหนือของสาธารณรัฐประชาชนจีน กลายเป็นน้ำแข็ง เกือบ 40 เมตร เช่นเดียวกับให้ท่าเรือหลายแห่งเป็นอัมพาต เรือเข้าจอดเทียบท่าไม่ได้ ทิมະที่ตกหนักยังกระทบถึงการคมนาคมขนส่งบนทางหลวงสายหลักหลายแห่งต้องหยุดชะงัก เพราะทางการต้องพยายามใช้รถไถหิมะออกจากเส้นทางเกือบทองเวลา ไม่นับรวมถึงอุบัติเหตุทางรถยนต์ เพราะถนนลื่นคู่ร้าวชีวิตชาวบ้านหลายราย ซึ่งจากปัญหาต่างๆ เหล่านี้ ล้วนแล้วแต่มีสาเหตุจากสาเหตุเดียวกันคือ ปัญหาภาวะโลกร้อน จากเหตุผลดังกล่าว คณะผู้จัดมีความสนใจที่จะศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก ความรู้ ทัศนคติ และพฤติกรรมต่อสภาวะโลกร้อนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล เพื่อนำผลการวิจัยที่ได้เป็นไว้เป็นแนวทางในการรณรงค์ให้ความรู้และปลูกจิตสำนึกให้กับประชาชน ให้ได้รับรู้ถึงปัญหาและผลกระทบเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนได้อย่างครอบคลุม

วัตถุประสงค์

- 1) เพื่อศึกษาการเปิดรับข่าวสารของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน
- 2) เพื่อศึกษาความตระหนักของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน
- 3) เพื่อศึกษาความรู้เกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล
- 4) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน

5) เพื่อศึกษาพฤติกรรมของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน

6) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร ความตระหนัก ความรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรม เกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชาชนกรุงเทพมหานครและปริมณฑล

สมมติฐาน

1) ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน

2) ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความตระหนักต่อปัญหาสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน

3) ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความรู้ที่มีต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน

4) ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีทัศนคติที่มีต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน

5) ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีพฤติกรรมที่มีต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน

6) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน

7) ความตระหนักเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน

8) ความรู้เกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชาชนที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน

9) ทัศนคติเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชาชนที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน

ประโยชน์ที่ได้รับ

1) เป็นแนวทางในประชาสัมพันธ์ข้อมูลและให้ความรู้เกี่ยวกับ สภาพโลกร้อนกับประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลทราบ เพื่อนำไปสู่พฤติกรรมที่เอื้อต่อการช่วยกันลดสภาพโลกร้อนที่กำลังเป็นปัญหาระดับโลก

2) เกิดแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาแผนการรณรงค์ ประชาสัมพันธ์ที่เกี่ยวกับสภาพปัญหาโลกร้อนให้ครอบคลุมทั่วทั้งประเทศไทย

3) นำข้อค้นพบในการวิจัยไปเผยแพร่ในงานนิทรรศการและแสดงผลงานวิชาการต่างๆ ตลอดจนสื่อสื่อฯ

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการในลักษณะการวิจัยเชิงสำรวจ โดยการเก็บข้อมูลในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑลด้วยวิธีการแจกแบบสอบถาม ประชากรและตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษา คือ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล (นนทบุรี สมุทรปราการ ปทุมธานี สมุทรสาคร และนครปฐม) ประมาณ 10,237,179 คน กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยเปิดตารางของ Taro Yamane (Yamane, 1967) โดยเลือกความเข้มที่ตัวอย่างที่ 95% ค่าระดับความคลาดเคลื่อน 3% ถ้าประชากร 100,000 คนขึ้นไป ใช้กลุ่มตัวอย่างประมาณ 1,111 คน แต่เนื่องจากเขตพื้นที่ในการศึกษายังมีพื้นที่ครอบคลุมถึง 6 จังหวัด ที่ประชากรอาศัยอยู่อย่างหนาแน่น ผู้วิจัยจึงกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่าง เป็น 1,200 คน

เครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง 1,200 คน ตามที่ได้กำหนดไว้ แล้วนำมารวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอรายงานในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ 1) การแจกแจงความถี่ 2) ร้อยละ 3) ค่าเฉลี่ย 4) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานได้แก่ 1) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่าง

กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน โดยการทดสอบค่า t (t-test) การเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างกลุ่มมากตัวอย่าง 2 กลุ่มใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One-way Analysis of Variance) ในกรณีที่ผลการวิเคราะห์พบความแตกต่าง ที่ระดับนัยสำคัญ .05 ทำทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ด้วยวิธีของเชฟเฟ่ (Scheffe's Method) และ 3) วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน เพื่อหาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยด้านการเปิดรับข่าวสาร ความตระหนักร ความรู้ และทัศนคติกับพฤติกรรมต่อภาวะโลกร้อนของประชาชนกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิจัยพบว่า ลักษณะทางประชากรศาสตร์จากกลุ่มตัวอย่าง 1,200 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 54.1 มีอายุระหว่าง 20-30 ปี ร้อยละ 39.2 การศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ร้อยละ 46.5 เป็นพนักงานบริษัท ร้อยละ 35.5 ส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือนระหว่าง 5,000-10,000 บาท ร้อยละ 32.6 และมีที่พักอาศัย ส่วนใหญ่เป็นห้องเช่า/หอพัก ร้อยละ 32.6

การเปิดรับข่าวสาร พบว่า

1) มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาพโลกร้อนจากสื่อต่างๆ ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ วิทยุกระจายเสียง หนังสือพิมพ์ นิตยสาร ป้ายโฆษณา วารสาร แผ่นพับ อินเทอร์เน็ต กิจกรรม และสื่อบุคคล ในรอบสัปดาห์โดยมีการเปิดรับ 3-4 วัน ร้อยละ 28.3

2) การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาพโลกร้อนจากสื่อประเภทต่างๆ ทั้ง 9 ประเภทในรอบสัปดาห์ในภาพรวม อยู่ในระดับน้อย มีค่าเฉลี่ย 2.29 เมื่อพิจารณาตามสื่อ พบร่วม ว่า มีการเปิดรับข่าวสารระดับปานกลาง ได้แก่ วิทยุโทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และอินเทอร์เน็ต และมีการเปิดรับระดับน้อยได้แก่ วิทยุกระจายเสียง นิตยสาร ป้ายโฆษณา วารสาร แผ่นพับ กิจกรรม และสื่อบุคคล

3) สื่อที่นิยมเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาพโลกร้อนมากที่สุด ได้แก่ โทรทัศน์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 4.32 และส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเปิดรับข่าวสาร ในระดับมากที่สุด ร้อยละ 58.4

4) ความคิดเห็นเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์ ข่าวสารเกี่ยวกับ "สภากาชาดไทย" ของประเทศไทย พ布ว่า ส่วนใหญ่เห็นว่าประเทศไทยมีการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับ "สภากาชาดไทย" อญูในระดับปานกลาง ร้อยละ 40.1

ความตระหนักของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีต่อปัญหาสภากาชาดไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.92

ความรู้ที่มีเกี่ยวกับสภากาชาดไทยของประชาชน ที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล อญูในระดับดี (1-7 ข้อ) คิดเป็นร้อยละ 72.3

ทศนคติของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีต่อปัญหาสภากาชาดไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 4.17

พฤติกรรมของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีต่อปัญหาสภากาชาดไทย ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ย 3.52

การทดสอบสมมติฐาน ชี้ว่าคนผู้วัยดังกำหนด สมมติฐานก่อนการศึกษาไว้ 9 ประเด็นหลัก และมีสมมติฐาน อญูในแต่ละประเด็น สามารถสรุปผลการทดสอบสมมติฐาน ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 สรุปผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	สรุปผล
สมมติฐานที่ 1 ประชาชนที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	
สมมติฐานที่ 1.1 เพศต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 1.2 อายุต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1.3 การศึกษาต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1.4 อาชีพต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 1.5 รายได้ต่อเดือนต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1.6 ลักษณะที่พักอาศัยต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความตระหนักต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	
สมมติฐานที่ 2.1 เพศต่างกันมีความตระหนักต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 2.2 อายุต่างกันมีความตระหนักต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2.3 การศึกษาต่างกันมีความตระหนักต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 2.4 อาชีพต่างกันมีความตระหนักต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 2.5 รายได้ต่อเดือนต่างกันมีความตระหนักต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 2.6 ลักษณะที่พักอาศัยต่างกันมีความตระหนักต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความรู้ที่มีต่อสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	
สมมติฐานที่ 3.1 เพศต่างกันมีความรู้ต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 3.2 อายุต่างกันมีความรู้ต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 3.3 การศึกษาต่างกันมีความรู้ต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 3.4 อาชีพต่างกันมีความรู้ต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 3.5 รายได้ต่อเดือนต่างกันมีความรู้ต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมมติฐานที่ 3.6 ลักษณะที่พักอาศัยต่างกันมีความรู้ต่อปัญหาสภากาชาดไทยแตกต่างกัน	ยอมรับ

ตารางที่ 1 สรุปผลการทดสอบสมดุลงาน (ต่อ)

สมดุลงาน	สรุปผล
สมดุลงานที่ 4 ประชานที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีทัศนคติต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	
สมดุลงานที่ 4.1 เพศต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 4.2 อายุต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 4.3 การศึกษาต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 4.4 อาชีพต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 4.5 รายได้ต่อเดือนต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 4.6 ลักษณะที่พักอาศัยต่างกันมีทัศนคติต่อปัญหาสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 5 ประชานที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีพฤติกรรมต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	
สมดุลงานที่ 5.1 เพศต่างกันมีพฤติกรรมที่มีต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมดุลงานที่ 5.2 อายุต่างกันมีพฤติกรรมที่มีต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมดุลงานที่ 5.3 การศึกษาต่างกันมีพฤติกรรมที่มีต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 5.4 อาชีพต่างกันมีพฤติกรรมที่มีต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 5.5 รายได้ต่อเดือนต่างกันมีพฤติกรรมที่มีต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ปฏิเสธ
สมดุลงานที่ 5.6 ลักษณะที่พักอาศัยต่างกันมีพฤติกรรมที่มีต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 6 การเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชานที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 7 ความตระหนักรู้เกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชานที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน	ยอมรับ
สมดุลงานที่ 8 ความรู้เกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชานที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน	ปฏิเสธ
สมดุลงานที่ 9 ทัศนคติเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชานที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน	ยอมรับ

อภิปรายผล

สมดุลงานที่ 1 ประชานที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าเป็นไปตามสมดุลงานที่เพียงบางส่วน ดังนี้ ประชานที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีเพศ อาชีพ และลักษณะที่พักอาศัยแตกต่างกันมีการเปิดรับ ข่าวสารแตกต่างกันสามารถอธิบายได้ จากแนวคิดการเปิดรับ ข้อมูลข่าวสาร ที่กล่าวถึงปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการเปิดรับ

ข่าวสารว่าขึ้นอยู่กับทักษะหรือความชำนาญอันเป็นทักษะในการอ่านและฟังของผู้รับสาร ยอมรับผลต่อการเข้าใจในสาระข่าวสารนั้นต่างกันด้วย รวมทั้งระบบสังคมและวัฒนธรรม ซึ่งจะมีผลต่อการแปลหรือการตีความของผู้รับสารที่คนเรา มาจากสังคมแตกต่างกัน หรือภูมิหลังวัฒนธรรมที่ แตกต่างกัน ยอมตีความเรื่องราวข่าวสารที่ได้รับมาแตกต่าง กันไปด้วย รวมทั้งระบบสังคมและวัฒนธรรมที่เข้าเป็นอยู่ ความต้องการของผู้รับสาร เนื่องจากในสังคมปัจจุบัน มีการติดต่อสื่อสารและเปลี่ยนความรู้ ความคิด ตลอดจน

ประสบการณ์ต่างๆ แก่กัน ข่าวสารนั้นมีมากมาย หลายประเภท ผู้รับสารแต่ละบุคคลหรือกลุ่มจะเลือกรับ เฉพาะข่าวสารที่มีสาระตรงกันกับความสนใจความต้องการ หรือวัตถุประสงค์ที่เป็นปัจจัยของแต่ละคนและสนใจจริงๆ ในส่วนนั้นๆ มากเป็นพิเศษ จากข้อค้นพบในงานวิจัยนี้ กลุ่มตัวอย่างที่มีเพศ อารีพ และลักษณะที่พากาศด้วย แตกต่างกัน ย่อมมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาพภูมิภาคต่างกันด้วย นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับแนวคิดของปรมะ ลดะเวทิน (2539) กล่าวว่า การวิเคราะห์มวลชนผู้รับสาร ตามลักษณะทางประชานคร โดยมีสมมติฐานว่ามวลชน ผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชานครเดียวกันจะมี ลักษณะทางจิตวิทยาคล้ายคลึงกัน และคนที่มีลักษณะทางประชานครต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาแตกต่างกัน ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้ที่มีเพศ อารีพ แตกต่างกันจึงมีการเปิดรับข่าวสารต่างกันด้วย เพราะหลัง กับผู้ชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนด บทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน อีกทั้งอารีพ และภูมิหลังของครอบครัว คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัว ต่างกันย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อตลอดจนพฤติกรรม ที่แตกต่างกัน และผลการวิจัยนี้สามารถอธิบายได้จากทฤษฎี ความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Differences Theory) ของเดอเฟลอร์ (De Fleur, 1966) ที่กล่าวว่าข่าวสาร ไม่ได้เหล่านางสาวสื่อถึงผู้รับสารโดยตรงทันที แต่มีปัจจัยทาง จิตวิทยา และสังคมที่จะมีอิทธิพลต่อการรับข่าวสารนั้น ทำให้ ความสนใจในการเปิดรับข่าวสารแตกต่างกัน ดังนั้น การที่ ประชานครที่ศึกษามีความตระหนักต่อปัญหาโลกร้อนที่ แตกต่างกัน ไปตาม เพศ การศึกษา และอาชีพนั้น สามารถอธิบายได้ตามแนวคิดของเกี่ยวกับลักษณะทาง ประชานครศาสตร์ เช่นว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชานคร ที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย (ยุบล เป็ญจรงค์กิจ, 2534) และสอดคล้องกับปرمะ ลดะเวทิน (2539) กล่าวว่า การวิเคราะห์มวลชนผู้รับสารตามลักษณะทางประชานคร โดยมีสมมติฐานว่ามวลชนผู้รับสารที่อยู่ใน กลุ่มลักษณะทางประชานครเดียวกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยา คล้ายคลึงกัน และคนที่มีลักษณะทางประชานครต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาแตกต่างกัน ซึ่งเพศหญิงกับ

เพศชายมีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิด ค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนด บทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ในส่วนของ อาชีพนั้น คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกันย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อตลอดจนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีทางสังคมวิทยาได้ยอมรับอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อ ทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลและถือครอบครัวเป็นสังคม แรกๆ ของบุคคล คนที่มีอาชีพต่างกัน ย่อมมองโลก มีแนวความคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่าง กันไป และสำหรับการศึกษานั้นมีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้น คนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน ในยุคสมัยที่ แตกต่างกัน ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชา ที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้สึกนึกคิด อุดมการณ์ และความ ต้องการที่แตกต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เบริญ อย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้ที่มีความรู้ กว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เชื่ออะไร ง่ายๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ ดังนั้นประชานคร ที่ศึกษาที่ต่างมีอาชีพที่หลากหลายจึงมีความตระหนัก ในปัญหาสภาวะโลกร้อนแตกต่างกันไปตามเพศ อารีพ และการศึกษาความตระหนักเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนล้มพัง ภัยการปฏิบัติของบุคคล กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับการกระทุ้น จากสิ่งเร้าต่างๆ อันได้แก่ ความรู้ข้อเท็จจริง ตลอดจน ประสบการณ์ต่างๆ จะส่งผลให้บุคคลนั้นเกิดความตระหนัก และทัศนคติตลอดจนเกิดการปฏิบัติในที่สุด ในกรณีศึกษา ที่เกี่ยวกับปัญหาสภาวะโลกร้อนนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีความ ตระหนักต่อปัญหาดังกล่าวที่แตกต่างกันไปดังนั้นในการที่จะ หาแนวทางการแก้ไขปัญหาสภาวะโลกร้อนนั้นจึงต้องมีการนำ ไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจากข้อค้นพบในงานวิจัยนี้ น่าจะ เป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับปัญหาสภาวะ โลกร้อนเพื่อกำหนดรัฐการอย่างเป็นรูปธรรมอย่างเหมาะสมกับ ประชานครที่มีความแตกต่างกันไป สอดคล้องกับการศึกษา ของสุภาพพร ครุสารพิคธุ (2550) ศึกษาเรื่อง การแสวงหา ข่าวสาร ความตระหนัก และการมีส่วนร่วมในการลดปัญหา สภาวะโลกร้อนของประชานชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษา แตกต่างกันมีความตระหนักต่อปัญหาสภาวะโลกร้อนต่างกัน และสอดคล้องกับ อาทิตย์ จัตุรัมคงวงศ์ (2547) ศึกษาเรื่อง

ความรู้ ความตระหนักของประชาชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม: ศึกษากรณี ผู้ใช้บริการพื้นที่ส่วนสาธารณะ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา มีผลต่อความตระหนักรของประชาชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และยังดันพบอีกว่า ความตระหนักรของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม มีความตระหนักรต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประชาชนมีความตระหนักร การแก้ปัญหาสิ่งแวดล้อมที่ดีที่สุดต้องเริ่มที่มนุษย์ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากที่สุด

สมมติฐานที่ 2 ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ต่างกัน มีความตระหนักรต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมในภาพรวมแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐานเพียงบางส่วน ดังนี้ คือ ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มี เพศ การศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีความตระหนักรต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันสามารถอธิบายได้ตามแนวคิดของ Good (1973) กล่าวว่า ความตระหนักร หมายถึง ความรู้สึกที่แสดงถึงการเกิดความรู้ของบุคคลหรือ การที่บุคคลแสดงความรู้สึกผิดชอบต่อปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น ดังนั้นการที่ประชากรที่ศึกษามีความตระหนักรต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมที่แตกต่างกันไปตาม เพศ การศึกษา และอาชีพนั้น สามารถอธิบายได้ตามแนวคิดของเกี่ยวกับลักษณะทางประชากรศาสตร์ เช่นว่า คนที่มีคุณสมบัติทางประชากรที่แตกต่างกัน จะมีพฤติกรรมที่แตกต่างกันไปด้วย (ยุล เบญจรงค์กิจ, 2534) และสอดคล้องกับ ประมา ลดเทวนิ (2539) กล่าวว่า การวิเคราะห์มวลชนผู้รับสารตามลักษณะทางประชากร โดยมีสมมติฐานว่า มวลชนผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรเดียวกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาคล้ายคลึงกัน และคนที่มีลักษณะทางประชากรต่างกัน จะมีลักษณะทางจิตวิทยาแตกต่างกันเช่น เพศหญิงกับเพศชาย มีความแตกต่างกันมากในเรื่องความคิดค่านิยม และทัศนคติ ทั้งนี้ เพราะวัฒนธรรมและสังคมกำหนดบทบาทและกิจกรรมของคนสองเพศไว้ต่างกัน ในส่วนของอาชีพนั้น คนที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกัน ย่อมมีค่านิยม ความคิด ความเชื่อตลอดจนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน ทฤษฎีทางสังคมวิทยาได้ยอมรับอิทธิพลของ

ครอบครัวที่มีต่อทัศนคติและพฤติกรรมของบุคคลและถือครอบครัวเป็นสังคมแรกๆ ของบุคคล คนที่มีอาชีพต่างกัน ย่อมมองโลก มีแนวความคิด มีอุดมการณ์ มีค่านิยมต่อสิ่งต่างๆ แตกต่างกันไป และสำหรับการศึกษานั้น มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน ในยุคสมัยที่แตกต่างกัน ในระบบการศึกษาที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้สึก นึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันไป คนที่มีการศึกษาสูงจะได้เบริรอนอย่างมากในการเป็นผู้รับสารที่ดี เพราะเป็นผู้ที่มีความรู้กว้างขวางและเข้าใจสารได้ดี แต่จะเป็นคนที่ไม่เข้าใจง่ายๆ ถ้าไม่มีหลักฐานหรือเหตุผลเพียงพอ ดังนั้น ประชากรที่ศึกษาที่ต่างมีอาชีพที่หลากหลาย จึงมีความตระหนักรในปัญหาสิ่งแวดล้อมแตกต่างกันไปตาม เพศ อาชีพ และการศึกษา ความตระหนักรเป็นปัจจัยหนึ่งที่มีส่วนสำคัญกับการปฏิบัติของบุคคล กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับการกระตุ้นจากสิ่งเร้าต่างๆ อันได้แก่ ความรู้ข้อเท็จจริง ตลอดจนประสบการณ์ต่างๆ จะส่งผลให้บุคคลนั้นเกิด ความตระหนักรและทัศนคติต่อจุดนี้ ในการปฏิบัติในที่สุด ในกรณีศึกษาที่เกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมนั้นกลุ่มตัวอย่าง จึงมีความตระหนักรต่อปัญหาต่างๆ ที่แตกต่างกันไปดังนี้ ในการที่จะหาแนวทางการแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมนั้น จึงต้องมีการนำไปสู่การปฏิบัติอย่างจริงจังจากข้อคิดเห็นในงานวิจัยนี้ น่าจะเป็นแนวทางในการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับปัญหาสิ่งแวดล้อมเพื่อกำหนดวิธีการอย่างเป็นรูปธรรม อย่างเหมาะสมกับประชากรที่มีความแตกต่างกันไป สอดคล้อง กับการศึกษาของสุภาพร ครุสารพิศรี (2550) ศึกษาเรื่อง การแสวงหาข่าวสาร ความตระหนักร และการสนับสนุนในการลดปัญหาสิ่งแวดล้อมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความตระหนักรต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมต่างกัน และสอดคล้องกับอาชีพ (2547) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความตระหนักรของประชาชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม: ศึกษากรณี ผู้ใช้บริการพื้นที่ส่วนสาธารณะ กรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่า เพศ อาชีพ ระดับการศึกษา มีผลต่อความตระหนักรของประชาชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม และยังดันพบอีกว่า ความตระหนักรของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีต่อปัญหา

สภากาแฟโลกร้อน มีความตระหนักต่อปัญหาสภากาแฟโลกร้อน ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ประชาชนมีความตระหนัก การแก้ปัญหาสภากาแฟโลกร้อนที่ดีที่สุดต้องเริ่มที่มนุษย์ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติมากที่สุด

สมมติฐานที่ 3 ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชาราศาสตร์ต่างกัน มีความรู้ที่มีต่อสภากาแฟโลกร้อนแตกต่างกัน ผลการวิจัยยอมรับสมมติฐาน คือประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีอายุ การศึกษา อายุพิจัยได้ และลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน มีความรู้ที่มีต่อสภากาแฟโลกร้อนแตกต่างกัน แต่ไม่พบความแตกต่างของประชากรที่ศึกษาที่เป็นตัวแปรเกี่ยวกับเพศ และกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับสภากาแฟโลกร้อนอยู่ในระดับต่ำ จากข้อค้นพบนี้สอดคล้องกับปียะวดี ทองบุ (2551) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และการมีส่วนรวมในการแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อนของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าอายุ ระดับการศึกษา อายุพิจัยได้ มีผลต่อความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาภาวะโลกร้อน และยังสอดคล้องกับทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคลของเดเฟลอร์ (De Fleur, 1966) ที่กล่าวว่าบุคคลภาพส่วนบุคคลที่แตกต่างกันมีส่วนสำคัญต่อการกำหนดรูปแบบการรับรู้หรือการเรียนรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับเหตุการณ์ และข่าวสารต่างๆ ที่ต่างกัน และสอดคล้องกับ อธิติยัณ्ठร์ คงคลังคงวงศ์ (2547) ศึกษาเรื่อง ความรู้ ความตระหนักของประชาชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม: ศึกษาระลุน ผู้ให้บริการพื้นที่ส่วนราชการและกรุงเทพมหานคร พบร่วมรายได้ ต่อเดือน มีผลต่อความรู้ของประชาชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้แล้วข้อค้นพบจาก การศึกษาในครั้งนี้ ที่พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีความรู้เกี่ยวกับสภากาแฟโลกร้อนอยู่ในระดับต่ำ ยังสอดคล้องกับแนวคิดของกัญจน แก้วเทพ (2547) กล่าวว่า ความรู้ (Knowledge) เป็นด้อยค่าที่กล่าวถึงสภาพความจริงที่ก้าวขึ้นมาอีกระดับหนึ่งเป็นระดับที่สาม คือ 1) ต้องมีกระบวนการจัดระบบที่ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น 2) ต้องมีความสัมพันธ์เชิงเหตุผล (Causal Order) ซึ่งหมายความว่า สามารถสรุป ได้ว่าอะไรเป็นสิ่งที่มาก่อน (สาเหตุ) จะไร้ตามมาทีหลัง (เป็นผล) กล่าวคือ มีลำดับของเวลา (Time-Series) 3) ต้องมีความสม่ำเสมอ

(Regularity) กล่าวคือ ข้อความที่กล่าวถึงความเป็นจริงนั้นต้องเป็นความจริงทั่วๆ ไป ไม่ใช่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นเฉพาะเป็นครั้งคราวหรือเป็นกรณียกเว้น ซึ่งการศึกษาเกี่ยวกับสภากาแฟโลกร้อนที่พบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภากาแฟโลกร้อนอยู่ในระดับปานกลาง จึงมีผลต่อระดับความรู้ที่เกี่ยวกับสภากาแฟโลกร้อนด้วย

สมมติฐานที่ 4 ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีลักษณะทางประชาราศาสตร์ต่างกัน มีทัศนคติต่อสภากาแฟโลกร้อนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่ายอมรับสมมติฐาน คือประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑลที่มีเพศ อายุ การศึกษา อายุพิจัยได้ และลักษณะที่พักอาศัยต่างกัน มีทัศนคติต่อสภากาแฟโลกร้อนแตกต่างกัน และพบว่าประชาชนที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลที่มีต่อปัญหาสภากาแฟโลกร้อน มีทัศนคติต่อปัญหาสภากาแฟโลกร้อนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก จากข้อค้นพบในการศึกษานี้สามารถอธิบายได้ตามแนวคิดของเดเฟลอร์ (De Fleur, 1966) ที่ได้วางหลักเกณฑ์ทฤษฎีความแตกต่างระหว่างบุคคล (Individual Difference Theory) ที่กล่าวว่า บุคคลิกส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีส่วนสำคัญต่อการกำหนดรูปแบบการรับรู้ หรือการเรียนรู้ของมนุษย์เกี่ยวกับเหตุการณ์ต่างๆ ที่ต่างกัน ความแตกต่างด้านเพศ อายุ การศึกษา อายุพิจัยได้ และลักษณะที่พักอาศัยก็ เช่นกัน มีผลต่อการเรียนรู้ข่าวสารเกี่ยวกับสภากาแฟโลกร้อนของกลุ่มตัวอย่าง ส่งผลต่อการก่อให้เกิดทัศนคติต่อสภากาแฟโลกร้อน นอกจากนี้ยังอธิบายได้ตามแนวคิดเกี่ยวกับลำดับขั้นของผลกระทบทางการสื่อสาร (Hierarchy of Effects) ซึ่งโรเจอร์ (Rogers, 1973) กล่าวว่า การสื่อสาร ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทัศนคติของผู้รับสาร (Attitude/ Affective=A) ในบางกรณีแหล่งข้อมูลข่าวสารหรือแรงจูงใจ อาจมาจากตัวบุคคล ข้อสำคัญคือ แหล่งข้อมูลข่าวสารเริ่มแรกจะไม่ได้มามโดยผ่านสื่อมวลชน แต่ได้รับผ่านประสบการณ์ส่วนบุคคลตัวอย่างเช่น เหตุการณ์ที่มักเกิดขึ้นอันเป็นผลมาจากการสภากาแฟโลกร้อน ที่แต่ละบุคคลสามารถรับรู้ได้อาจจะต่างกันไป ย่อมทำให้ทัศนคติที่มีต่อสภากาแฟโลกร้อนของแต่ละบุคคลมีความแตกต่างกัน นอกจากนี้ ยังสอดคล้องกับ ปียะวดี ทองบุ (2551) ศึกษาเรื่อง การเปิดรับสื่อ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และการมี

ส่วนรวม ในการแก้ไขปัญหาภาระโลกร้อนของประชาชน ในเขตกรุงเทพมหานคร ผลการศึกษาพบว่าทัศนคติ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาภาระโลกร้อน และการแก้ไขปัญหาโดยรวมว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญ และจำเป็นต้องแก้ไข เนื่องจากเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับตัวเรา โดยตรง โดยทุกคนต้องเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของตน เพื่อแก้ไขปัญหาโลกร้อน และส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า ในส่วนของภาครัฐต้องกำหนดนโยบายในการแก้ไขปัญหา

สมมติฐานที่ 5 ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และบริม牟ลที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์ ต่างกันมีพฤติกรรมต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน ผลการวิจัยพบว่าเป็นไปตามสมมติฐานเพียงบางส่วน ดังนี้ ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและบริม牟ลที่มีการศึกษา อาชีพ และลักษณะที่พักอาศัย แตกต่างกันมีพฤติกรรมต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน จากข้อค้นพบดังกล่าวสามารถอธิบายได้ ตามแนวคิดของโกลเดนสัน (Goldenson, 1984) ว่าพฤติกรรมเป็นการกระทำหรือตอบสนองการกระทำการ จิตวิทยาของแต่ละบุคคลและเป็นปฏิสัมพันธ์ในการตอบสนองสิ่งกระตุ้นภายในหรือภายนอก รวมทั้งเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่เป็นไปอย่างมีจุดหมาย สังเกตเห็นได้หรือเป็นกิจกรรมการกระทำต่างๆ ที่ได้ผ่านการใคร่ครวญแล้ว หรือเป็นไปอย่างไม่รู้ตัว การที่กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมต่อสภาวะโลกร้อน ต่างกันนั้นอาจเป็นเพราะแต่ละบุคคล ได้รับรู้ข่าวสารไม่เหมือนกันซึ่งมาจากการเปิดรับข่าวสารของแต่ละกลุ่มแตกต่างกัน โดยที่ข่าวสารที่ได้รับจะเป็นตัวกำหนดให้เกิดพฤติกรรมดังกล่าว เพราะข่าวสารดังกล่าว เป็นสิ่งเร้ามากจะตุ้นให้มีการแสดงออกนั้นเอง นอกจากนี้แล้ว แนวคิดการเปิดรับข่าวสารยังกล่าวว่าหลังจากที่บุคคลเลือกเปิดรับ เลือกให้ความสนใจ และเลือดความข่าวสารไว้ในทางที่สอดคล้องกับทัศนคติและความเชื่อของตนแล้ว บุคคลยังเลือกดำเนินทางของสารในส่วนที่ต้องการเข้าไปเก็บไว้เป็นประสบการณ์เพื่อที่จะนำไปใช้ในโอกาสต่อไป ประกอบกับสภาวะโลกร้อนเป็นประเด็นที่กำลังได้รับความสนใจจากสังคมทั่วโลก โดยมีการนำเสนอข่าวสารรูปแบบที่หลากหลาย ดังนั้นโอกาสที่กลุ่มตัวอย่างจะได้รับข่าวสารเชิงมีมิกา จึงเป็นสิ่งเร้าที่นำไปสู่การเกิดพฤติกรรมที่มีต่อสภาวะโลกร้อนที่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับ

ประเม สดะເວທີນ (2539) ในการวิเคราะห์มวลชนผู้รับสารตามลักษณะทางประหาก โดยมีสมมติฐานว่ามวลชนผู้รับสารที่อยู่ในกลุ่มลักษณะทางประชากรเดียวกันจะมีลักษณะทางจิตวิทยาคล้ายคลึงกันพบว่าสถานะทางสังคมและเศรษฐกิจอาชีพ รายได้ เนื้อชาติ ตลอดจนภูมิหลังของครอบครัว คุณที่มีพื้นฐานทางครอบครัวต่างกันย่อมมีค่านิยม ความคิดความเชื่อตลอดจนพฤติกรรมที่แตกต่างกัน รวมทั้งการศึกษา หรือความรู้เป็นลักษณะอีกลักษณะหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อผู้รับสาร ดังนั้นคนที่ได้รับการศึกษาในระดับที่แตกต่างกัน ในสาขาวิชาที่แตกต่างกัน ย่อมมีความรู้สึก นึกคิด อุดมการณ์ และความต้องการที่แตกต่างกันไป นอกจากนี้ ตามทฤษฎี การสื่อสารนวัตกรรมได้ก่อร่วม (Rogers and Shoemaker, 1971) สถานภาพทางสังคม: ผู้ยอมรับนวัตกรรมเร็ว มีสถานภาพทางสังคมสูงกว่า มีรายได้และทรัพย์สินมากกว่า มีอาชีพดีกว่า และมีระดับการดำรงชีวิตที่ดีกว่าผู้ยังไม่รับนวัตกรรมเข้า ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษา อาชีพ และลักษณะที่พักอาศัยแตกต่างกันจึงมีพฤติกรรมต่อสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน

สมมติฐานที่ 6 การเปิดรับรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนของประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานคร และบริม牟ลมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน ผลการวิจัยพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันมีการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภาวะโลกร้อนแตกต่างกัน ซึ่งการเปิดรับข่าวสารมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาวะโลกร้อน เป็นไปตามสมมติฐาน ลดคล้อย跟กับการศึกษาของบลูม (Bloom, 1975) ที่กล่าวว่าพฤติกรรมที่บุคคลปฏิบัติออกมาโดยมีด้านความรู้ และด้านเจตคติ เป็นตัวช่วยให้เกิดพฤติกรรม ดังนั้นการเปิดรับข่าวสารจึงช่วยให้กลุ่มตัวอย่าง มีความรู้เกี่ยวกับสภาวะโลกร้อน และสอดคล้องกับการศึกษาของกัญจนा สุนันวา (2551) ความรู้และพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ มีความสัมพันธ์กัน และยังสอดคล้องกับอุดม สายะพันธุ์ และสิทธิ ขัยพฤกษ์ (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานครต่อการแก้ไขปัญหาสภาวะโลกร้อน

พบว่าความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาภาระโลกร้อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมในการมีส่วนช่วยลดปัญหาภาระโลกร้อน รวมทั้งการศึกษาของกุลธิดา เพ่งผล (2551) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมลดภาระโลกร้อนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครพบว่า นิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัยในเขตกรุงเทพมหานครพบว่าการได้รับข่าวสารเกี่ยวกับภาระโลกร้อนเป็นปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ทางตรงต่อพฤติกรรมลดภาระโลกร้อนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย และจากข้อค้นพบระดับการเปิดรับข่าวสารเกี่ยวกับสภากาражาระโลกร้อนของกลุ่มตัวอย่างอยู่ในระดับปานกลาง โดยสื่อโทรทัศน์เป็นสื่อที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับมากที่สุด

สมมติฐานที่ 7 ความตระหนักรู้เกี่ยวกับสภากาражาระโลกร้อนของประชาชนที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมต่อปัญหาสภากาражาระโลกร้อน ผลการวิจัยพบว่า เป็นไปตามสมมติฐาน หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับสภาการาชาระโลกร้อนของประชาชนที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาการาชาระโลกร้อน กล่าวคือระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อปัญหาสภาการาชาระโลกร้อน โดยที่กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาที่มีความแตกต่างกันทางลักษณะประชากรศาสตร์ มีความแตกต่างกันในด้านพฤติกรรมต่อปัญหาสภาการาชาระโลกร้อน ตลอดคล้องกับการศึกษาของสุทธิมา แสงวิเชียร (2552) ได้ศึกษาเกี่ยวกับการเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนักรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการช่วยลดภาระโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัย รายงานในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่าความตระหนักรู้ในการแก้ไขปัญหาภาระโลกร้อนมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการช่วยลดปัญหาภาระโลกร้อน และยังสามารถอธิบายได้ว่า ความตระหนักรู้ คือ ความรู้สึกได้คราวนุ่ว่ามีความจำเป็นต้องทำหรือเห็นด้วยหรือค้อยตามใจแสดงออกได้ในลักษณะการปฏิบัติ Bloom (1971) การที่กลุ่มตัวอย่างมีความตระหนักรู้เกี่ยวกับปัญหาสภาการาชาระโลกร้อน ก็จะมีพฤติกรรมในเชิงบวกคือการปฏิบัติไปในแนวทางที่ช่วยลดสภาการาชาระโลกร้อน ตลอดคล้องกับการศึกษาของสุภาพร ครุสราพิชฐ์ (2550) เรื่อง การแสวงหาข่าวสาร ความตระหนักรู้ และการมีส่วนร่วมในการลดปัญหาภาระโลกร้อนของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า ความตระหนักรู้ต่อปัญหาภาระโลกร้อนมีความสัมพันธ์ในเชิงบวกกับการมีส่วนร่วมในการลด

ปัญหาภาระโลกร้อน นอกจากนี้แล้วผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่า ความตระหนักรู้เกี่ยวกับสภาการาชาระโลกร้อนในประเทศต่างๆ นั้น ในภาพรวมก็คุ้มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความตระหนักรู้ในภาพรวมในระดับมาก โดยเห็นด้วยในประเทศที่ว่าการแก้ปัญหาสภาการาชาระโลกร้อนที่ดีที่สุดต้องเริ่มที่มนุษย์ต้องปรับเปลี่ยนพฤติกรรมการใช้ทรัพยากรธรรมชาติ รองลงมามีความตระหนักรู้เกี่ยวกับการปลูกผังจิตสำนึกให้เห็นความสำคัญของปัญหาสภาการาชาระโลกร้อน จะเป็นการแก้ปัญหาระยะยาว

สมมติฐานที่ 8 ความรู้เกี่ยวกับสภาการาชาระโลกร้อนของประชาชนที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล มีความสัมพันธ์ทางลบกับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาการาชาระโลกร้อน ผลการวิจัยพบว่าไม่เป็นไปตามสมมติฐาน หมายถึง ความรู้เกี่ยวกับสภาการาชาระโลกร้อนของประชาชนที่อาศัย ในเขตกรุงเทพมหานคร และปริมณฑลไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมต่อปัญหาสภาการาชาระโลกร้อน กล่าวคือระดับความรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะทางประชากรศาสตร์แตกต่างกันไม่มีความแตกต่างกันในพฤติกรรมเกี่ยวกับสภาการาชาระโลกร้อน อาจเป็นเพราะระดับความรู้มีการแบ่งเป็นหลายระดับ (Bloom, et al, 1971) เช่น ระดับความรู้ ระดับความเข้าใจ ระดับการนำไปใช้ ดังนั้นการเรียนรู้ในเรื่องที่เกี่ยวกับปัญหาสภาการาชาระโลกร้อนก็เช่นกัน อาจเป็นระดับความรู้ในระดับแรก จึงไม่มีผลต่อการปฏิบัติ จาข้อค้นพบในงานวิจัยครั้งนี้พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาสภาการาชาระโลกร้อนอยู่ในระดับต่ำ นอกจากนี้ โรเจอร์ (Roger, 1971) ได้กล่าวว่า ซึ่งว่างของความรู้ทัศนคติและการยอมรับปฏิบัติ หรือ KAP-Gap และได้อธิบายว่าทัศนคติกับพฤติกรรมของบุคคลนั้นไม่สัมพันธ์กันอย่างต่อเนื่องเสมอไป กล่าวคือ เมื่อมีการสื่อสารก่อให้เกิดความรู้และทัศนคติ ในทางบวก ต่อสิ่งที่เผยแพร่นั้นแล้ว แต่ในขั้นการยอมรับการปฏิบัติ อาจมีผลในทางตรงกันข้ามได้ ถึงแม้ว่าโดยส่วนใหญ่มีผลในทางตรงกันข้ามก็ได้ ถึงแม้ว่าโดยส่วนใหญ่มีผลในทางตรงกันข้ามก็ได้ จึงมีการยอมรับปฏิบัติอาจมีผลในทางบวกกันข้ามก็ได้ จึงแม้ว่าโดยส่วนใหญ่มีบุคคลมีทัศนคติอย่างไรแล้ว จะมีความโน้มเอียงที่จะปฏิบัติตามทัศนคติของตนก็ตาม แต่พฤติกรรมเช่นนี้จะไม่เกิดขึ้นเสมอไป ทั้งนี้พระในบางกรณีอาจเกิด KAP-Gap ขึ้นได้ กล่าวโดยสรุปคือในกรณีที่ว่าไป เมื่อบุคคลมีความรู้ ทัศนคติ เช่นไร จะแสดงพฤติกรรมไปตามความรู้และทัศนคติที่มี

อยู่นั้นคือ K (Knowledge) A (Attitude) P (Practice) จะเกิดขึ้นอย่างสอดคล้องกันหรือสัมพันธ์กัน แต่จะไม่เกิดขึ้น เสมอ กันในทักษะนี้ไปลำหรับปัญหาภาระโลกร้อนเป็นปัญหาระดับโลกที่สำคัญและมีความเร่งด่วนที่ส่งผลกระทบ ไม่เฉพาะต่อสิ่งแวดล้อมเท่านั้น ยังมีผลกระทบต่อหลายๆ ด้านดังนี้นับต้องดำเนินการแก้ไข การแก้ไขปัญหานี้ต้องใช้ ทั้งเวลาและงบประมาณ การดำเนินการเพื่อลดปัญหาภาระโลกร้อนในระยะยาว ความมุ่งมั่นในการกำหนดยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพ รวมทั้งต้องได้รับการยอมรับ และเห็นชอบจากทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ภาคประชาชน ซึ่งเป็นผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับปัญหาภาระโลกร้อนโดยตรง

สมมติฐานที่ 9 ทัศนคติเกี่ยวกับสภาพภาระโลกร้อนของ ประชาชนที่อาศัยในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมต่อปัญหาภาระโลกร้อน ผลกระทบการเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้รับสาร (Hierarchy of Effects) โรเจอร์ (Rogers, 1973) กล่าวว่า การสื่อสารก่อให้เกิดผล 3 ประการ ก่อให้เกิด การเปลี่ยนแปลงความรู้ของผู้รับสาร (Knowledge/Cognitive=K) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ทัศนคติของ ผู้รับสาร (Attitude/Affective=A) ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลง ด้านพฤติกรรม (Performance/Conative=P) ซึ่งการเปลี่ยนแปลงทั้งสามประการนี้จะเกิดขึ้นในลักษณะต่อเนื่องตาม ลำดับขั้น กล่าวคือ เมื่อผู้รับสารได้รับข่าวสารก็จะเกิด ความรู้เกี่ยวกับเรื่องนั้นและจะมีผลทำให้เกิดทัศนคติต่อเรื่องนั้นตามมา และนำไปสู่พฤติกรรม ดังนั้นถ้ากลุ่มตัวอย่างได้รับ ข่าวสารเกี่ยวกับภาระโลกร้อน จะมีผลต่อทัศนคติน่าไป สู่พฤติกรรมในเชิงบวกเกี่ยวกับปัญหาภาระโลกร้อน สอดคล้องกับการศึกษาของ ปิยะวดี ทองบุ (2551) เรื่อง การเปิดรับสื่อ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และการมี ส่วนรวมในการแก้ไขปัญหาภาระโลกร้อนของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครพบว่าทัศนคติเกี่ยวกับปัญหาภาระโลกร้อน

มีความสัมพันธ์กับระดับการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหาภาระโลกร้อนในทางบวก

ข้อเสนอแนะ

1) พฤติกรรมการเปิดรับสื่อเกี่ยวกับสภาพภาระโลกร้อนของ ประชาชนทั้งในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และเมื่อ พิจารณาสื่อที่เปิดรับและเข้าถึงประชาชนได้มากที่สุด คือ สื่อโทรทัศน์ รองลงมาคือ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ตามลำดับ ดังนั้น รัฐบาลหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับ การรณรงค์เกี่ยวกับ การลดปัญหาภาระโลกร้อน หรือ องค์กรต่างๆ ที่ต้องการช่วยรณรงค์ลดปัญหาภาระโลกร้อน ควรมีการเผยแพร่องค์ประกอบที่มีส่วนร่วม เช่น สารผ่าน สื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต จะทำให้ได้ ผลลัพธ์มากที่สุด

2) ความตระหนักต่อปัญหาภาระโลกร้อนของ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล พบว่าในภาพรวมประชาชนมีความตระหนัก ทัศนคติ และ พฤติกรรมอยู่ในระดับมาก ซึ่งขัดแย้งกับความรู้ของ ประชาชน ต่อสภาวะโลกร้อนที่พบว่า อยู่ในระดับต่ำ (1-7 ข้อ) และเมื่อประชาชนมีความตระหนัก ทัศนคติ และ พฤติกรรม ปฏิบัติต่อปัญหาภาระโลกร้อนอยู่ในระดับ มากแล้ว แต่ยังขาดความรู้เกี่ยวกับภาระโลกร้อน ดังนั้น รัฐบาลหรือหน่วยงานต่างๆ ที่เกี่ยวข้องจะต้องเร่งสร้าง ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับปัญหาภาระโลกร้อน ทั้งการให้ ความรู้กับประชาชนเกี่ยวกับพฤติกรรมการใช้ชีวิตประจำวัน ที่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาภาระโลกร้อน และการให้ความรู้ เกี่ยวกับวิธีการช่วยลดปัญหาภาระโลกร้อน โดยเพิ่ม การประชาสัมพันธ์ผ่านสื่อต่างๆ โดยเฉพาะสื่อโทรทัศน์ สื่อหนังสือพิมพ์ และสื่ออินเทอร์เน็ต ที่สามารถเข้าถึง ประชาชน ได้มากที่สุดให้มากขึ้นเพื่อจะได้เข้าถึงประชาชน ทุกกลุ่ม พยายามกระตุ้นประชาชนให้เปลี่ยนแปลงพฤติกรรม การใช้ชีวิตประจำวันให้มีส่วนสร้างปัญหาโลกร้อนให้น้อยที่สุด ซึ่งจะช่วยลดไม่ให้ประเทศไทยและโลกประสบภัยพิบัติ อันเกิดจากปัญหาภาระโลกร้อน และให้ประกาศโลก ดำเนินชีวิตอย่างมีความสุขต่อไป

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา แก้วเทพ. 2547. **สื่อมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา.** กรุงเทพฯ : ฐานรวมห้อง.
- กาญจนา สุขบัว. 2551. "ความรู้และพฤติกรรมการลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏชัยภูมิ." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คหกรรมศาสตร์ เพื่อพัฒนาชุมชน มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กุลอดิชา เพ่งผล. 2551. "ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อพฤติกรรมลดภาวะโลกร้อนของนิสิตนักศึกษามหาวิทยาลัย ในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจัดการทรัพยากร โครงการสหทิวทัศน์ ระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ปรนนิษฐ์ สะเวทิน. 2539. **การสื่อสารมวลชน: กระบวนการ และทฤษฎี.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ปิยะวดี ทองบุ. 2551. "การเปิดรับสื่อ ความรู้ความเข้าใจ ทัศนคติ และการมีส่วนร่วมในการแก้ไขปัญหา ภาวะโลกร้อนของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต คณะวารสารศาสตร์ และสื่อสารมวลชน มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ยุบล เบญจรงคกิจ. 2534. **บริบทการสื่อสาร: ระดับบุคคล กลุ่มองค์กรและสื่อมวลชน.** กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุตตมา แสงวิเชียร. 2552. **การเปิดรับข่าวสาร ความรู้ ความตระหนักรู้ และพฤติกรรมการมีส่วนร่วมในการช่วยลดภาวะโลกร้อนของนักศึกษามหาวิทยาลัย ราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร.** รายงานวิจัย คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา.
- สุภาพร ครุสารพิศรุ. 2550. "การแสวงหาข่าวสาร ความตระหนักรู้ และการมีส่วนร่วมในการลดปัญหา ภาวะโลกร้อน ของประชาชนในเขตกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ พัฒนาการ ภาควิชาการประชารัฐสัมพันธ์ คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

- อาทิตย์ ฉัตรมงคลวงศ์. 2547. "ความรู้ ความตระหนักรู้ ประจำชนที่มีต่อปัญหาสิ่งแสลงล้อม : ศึกษากรณีผู้ใช้บริการพื้นที่ส่วนสาธารณะกรุงเทพมหานคร." วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.
- อุดม สายพันธุ์ และสิทธิ์ ชัยพฤกษ์. 2551. **ความรู้ ความเข้าใจ และพฤติกรรมของประชาชนในเขต กรุงเทพมหานครต่อการแก้ไขปัญหาภาวะโลกร้อน.** รายงานวิจัยคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอุปถัมбуรี.
- Bloom, B. S. 1971. **Taxonomy of Education Objective : Handbook I : Cognitive Domain.** New York: David McKey Company Inc.
- Bloom, B. S., et al. 1971. **Hand Book Formative and Summative Evaluation of Student.**
- Boom, B. S., 1975. **Taxonomy of Education Objective, Hand Book 1.** New York: Cognitive Domain; David Me Kay.
- DeFleur, M. L. 1978. **Theories of Mass Communication.** New York: David McKey.
- Goldenson, R. M. 1984. **Longman Dictionary of Psychology and Psychiatry.** New York: Longman.
- Good, C. V. 1973. **Dictionary of Education.** New York: Mc Graw-Hill Book Company.
- Rogers, E. M. 1983. **Diffusion of Innovation.** New York: The Free Press
- Rogers, E. M. and Shoemaker, F. F. 1971. **Communication of Innovations : A Cross-Cultural Approach.** New York : Free Press.
- Rogers, E. M. 1973. **Diffusion of Innovation.** New York: The Free Press.
- Willbur, S. 1962. **Studies of Innovation and Communication to the Public.** California: Standford University Institute for Communication Research.
- Yamane, T. 1967. **Statistics: An Introductory Analysis.** New York: Harper and Row.